

Vi har endnu meget, der skal nås, det har vi, og det arbejder vi intenst på, men vi skal huske på, at udgangspunktet for det nuværende arbejde var en alt for løs indvandringspolitik kombineret med en mangelfuld integrationsindsats.

I 2001 ændrede udlændinge- og integrationspolitikken sig drastisk. Antallet af nye indvandrere er blevet begrænset, så vi bedre kan integrere dem, der er her. Integrationsindsatsen siden 2001 har ikke været perfekt, men den har været langt bedre, end den var i 1990'erne. Derfor er det også fuldstændig misvisende, når oppositionen i sin forespørgsel hævder, at resultaterne af de seneste års integrationsindsats er utilstrækkelige. Betegnelsen utilstrækkelig passer langt bedre til integrationsindsatsen under de socialdemokratiske ledede regeringer, der sad frem til 2001. Dengang var grænserne nærmest åbne. Tilmeld sejlede regeringens indsats for at integrere de mange nye mennesker, der kom til Danmark. Det lider vi stadig under i dag. Den mangelfulde integrationsindsats dengang har desværre sat sig varige spor.

Regeringens udlændinge- og integrationspolitik siden 2001 har båret frugt. Integrationen af flygtninge og indvandrere i det danske samfund er blevet bedre. Det viser alle tal og kendsgerninger. Lad mig derfor blot give nogle eksempler.

Overordnet set er forudsætningen for en vellykket integration, at der kommer færre nye indvandrere. Det ved regeringen, og derfor er det også positivt, at antallet af opholdstilladelser til asylansøgere og familiesammenføringer er faldet, siden regeringen kom til magten. Fra 2001 til 2008 faldt antallet af opholdstilladelser til asylansøgere fra ca. 6.200 til ca. 1.400 årligt. I samme periode faldt antallet af opholdstilladelser til familiesammenføringer fra godt 14.000 til godt 4.000 årligt. De kraftige fald skyldes dels regeringens strammere udlændingepolitik, dels færre asylansøgere.

Siden 2001 er der altså kommet langt færre indvandrere og flygtninge til Danmark, og det er første skridt på vejen til en bedre integration. Selve integrationen af dem, der allerede er her, er også blevet bedre. Der er kommet flere i arbejde. Fra 2001 til 2008 steg beskæftigelsesfrekvensen for indvandrere fra ikkevestlige lande i den arbejdsdygtige alder fra 45 pct. til 57 pct. Den er stadig betydelig lavere end for danskere, men det er alligevel en betydelig forbedring, som vi bør glæde os over.

Der er også flere, der uddanner sig. Andelen af de 20-24-årige indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande, der er i gang med videregående uddannelser, er fra 2001 til 2008 steget fra 12 pct. til 20 pct. Igen er der altså fortsat masser af tage fat på. Men samtidig bør vi glæde os over de hidtidige resultater.

Endelig og måske allervigtigst føler stadig flere indvandrere sig integreret i Danmark. Blandt indvandrere og deres efterkommere fra ikkevestlige lande sagde 58 pct. i 2001, at de følte sig integreret. I 2008 var det tal steget til 70 pct.

Vi Konservative mener derfor, og det kommer nok ikke som nogen overraskelse for oppositionen, at oppositionen er helt galt afmarcheret, når den på trods af alle tal og kendsgerninger hævder, at regeringens integrationsindsats er forfæjlet. Det betyder ikke, at vi nu skal hvile på laurbærene. Tværtimod skal vi fortsætte den effektive indsats, bl.a. for at sikre en bedre integration i de udsatte boligområder, som oppositionen nævner i sin forespørgsel.

Til slut vil jeg gerne slå et slag for, at vi besinder os på, at integration ikke er noget, der sker fra dag til dag, sådan som oppositionen tror, men aldrig selv har bevist – i hvert fald ikke indtil nu. Integration sker derimod over det lange, seje træk. Regeringen har vist, synes jeg, at den er opgaven voksen. Når der viser sig positive resultater, bør vi som politikere anerkende det og sige det højt – ikke mindst som et positivt signal til de mange indvandrere, der gør en stor og beundringsværdig indsats for at integrere sig.

Kl. 18:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:57

Morten Østergaard (RV):

Jeg må starte med at konstatere, at De Konservative altså er lodret uenige med fru Pia Kjaersgaard, som siger, at udviklingen skal vendes, og at der behov for en konkret plan. Nu er Dansk Folkeparti jo også blevet uenig med sig selv, så jeg ved ikke, om behovet er gået væk, men i hvert fald er fru Helle Sjelle uenig med Dansk Folkepartis formand. Det er jo ærgerligt, for jeg tror egentlig, at vi i bred enighed kunne have lavet en sådan konkret plan.

Men jeg forstår også på fru Helle Sjelle, at De Konservative er utilfredse med, at vi har sagt, at resultaterne er utilstrækkelige, og derfor vil jeg bare spørge, om det efter konservativ opfattelse